

Commissie bezwaarschriften Waterschap De Dommel

Algemene kamer

Aan het dagelijks bestuur van Waterschap De Dommel

Ons kenmerk: bezw. 2018-09
Datum: 1 februari 2019
Onderwerp: advies inzake de bezwaarschriften van P.J.C.M. van Gennip, A.J.A. Koenen en J.A. Koenen

Geacht bestuur,

De commissie voor bezwaarschriften van Waterschap De Dommel heeft in haar vergadering van 15 januari 2019 de bezwaarschriften behandeld van P.J.C.M. van Gennip te Helmond, alsmede van A.J.A. Koenen en J.A. Koenen te Mierlo.

Besluit waartegen de bezwaren zich richten

Bij besluit van 26 april 2018, kenmerk Z49380, heeft het dagelijks bestuur van Waterschap De Dommel aan de gemeente Geldrop-Mierlo (hierna: vergunninghoudster) een watervergunning verleend voor het afvoeren van hemelwater afkomstig van een toename van verhard oppervlak van circa 78.400 m² naar watergang DL87, een en ander ter plaatse van het perceel, kadastraal bekend als gemeente Geldrop-Mierlo, sectie L, nummer 1579. Bij datzelfde besluit heeft het dagelijks bestuur watervergunning Z34577 van 11 januari 2016 ingetrokken.

Bij afzonderlijke brieven van 7 juni 2018 hebben P.J.C.M. van Gennip, respectievelijk A.J.A. Koenen en J.A. Koenen bezwaar gemaakt tegen het besluit van 26 april 2018. Zij worden hierna tezamen aangeduid als: bezwaarmakers. Bij afzonderlijke brieven van 31 augustus 2018 hebben bezwaarmakers de gronden van bezwaar aangevuld.

Ontvankelijkheid

De commissie ziet zich ambtshalve voor de vraag gesteld of de bezwaarschriften aan alle door de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gestelde eisen voldoen en of bezwaarmakers kunnen worden ontvangen in hun bezwaren.

De commissie stelt vast dat het bestreden besluit op 3 mei 2018 is bekendgemaakt door middel van publicatie in het elektronisch waterschapsblad. De bezwaarschriften zijn bij het waterschap ingekomen op 7 juni 2018. De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt zes weken en vangt aan met ingang van de dag na die waarop het besluit is bekendgemaakt. Gezien de datum van ontvangst zijn de bezwaarschriften tijdig ingediend.

De bezwaarschriften voldoen aan de vereisten van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht en bezwaarmakers kunnen worden aangemerkt als belanghebbenden als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb. De commissie neemt daarbij in aanmerking dat bezwaarmakers' percelen in de nabijheid liggen van de percelen waarop de

vergunningaanvraag betrekking heeft, zodat op voorhand niet kan worden uitgesloten dat eventuele hydrologische gevolgen van enige betekenis op hun percelen kunnen worden ondervonden. De commissie acht bezwaarmakers ontvankelijk in hun bezwaren.

Gronden van bezwaar

Bezwaarmakers vrezen voor wateroverlast op hun eigendommen, nu het dagelijks bestuur volgens hen bij zijn besluitvorming onvoldoende acht heeft geslagen op de feitelijke en planologische situatie.

Meer specifiek wijzen bezwaarmakers erop dat het waterschap uitgaat van een toename van verhard oppervlak van circa 78.400 m² vanwege de realisering van het bestemmingsplan "Groot Luchen" en het uitwerkingsplan Luchen Fase 2. Dit is volgens bezwaarmakers een onjuist uitgangspunt, gelet op de rapportage opgesteld door drs. G.W. Winters (CRUX Engineering BV). De uitbreidingen en nog niet bebouwde (particuliere) kavels zijn niet meegenomen in de berekeningen van de aanvrager behorende bij de vergunning. Verder blijkt niet of de in het plangebied te realiseren wegen en trottoirs zijn meegenomen in de berekeningen. Indien sprake is van een groter verhard oppervlak, is tevens een grotere waterberging noodzakelijk. Op grond van het vigerende bestemmingsplan kunnen de bewoners in het plangebied overgaan tot meer verharding, hetgeen consequenties heeft voor de waterhuishouding in het gebied.

Uit de aanvraag blijkt dat in totaal 86.092 m² verhard oppervlak wordt gerealiseerd, hetgeen aanmerkelijk meer is dan de in de vergunning genoemde 78.400 m². Het bestreden besluit is derhalve onzorgvuldig voorbereid, temeer daar alle verdere onderzoeken gebaseerd zijn op een toename van 78.400 m² verhard oppervlak.

De waterberging is gesitueerd ten noorden van het plangebied. In totaal is voorzien in een berging van 4674 m³, voordat de noodoverlaat in werking treedt. Het beleid gaat uit van een compensatieplicht van 600 m³ per hectare toename verhard oppervlak, tenzij uit waterhuishoudkundig onderzoek blijkt dat minder compensatie nodig is. Bij een toename van het verhard oppervlak van 78.400 m² zou de compensatie 4704 m³ moeten zijn. Dit betekent een tekort van 30 m³ berging. Wanneer de toename van het verhard oppervlak aanzienlijk méér is, rijst de vraag of de geprojecteerde berging wel toereikend is. Daarnaast stellen bezwaarmakers dat er boven de GHG van 18,30 m + NAP te weinig ruimte overblijft voor afdoende berging. Dit kan ook worden afgeleid van de aan de vergunning verbonden voorschriften.

Het dagelijks bestuur heeft volgens bezwaarmakers ten onrechte geen rekening gehouden met het bredere, samenhangende geheel van de waterhuishouding. Het gegeven dat de hoeveelheid neerslag meer en meer toeneemt en de omstandigheid dat het dagelijks bestuur slechts een specifiek plangebied bij zijn beoordeling betreft, brengt met zich mee dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de doelstellingen van artikel 2.1 van de Waterwet.

Standpunt dagelijks bestuur

Het dagelijks bestuur concludeert tot ongegrondverklaring van de bezwaren. Het voert daartoe –samengevat– aan dat niet aannemelijk is geworden dat het rapport van Sweco, dat ten grondslag ligt aan de aanvraag, op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen dan wel anderszins onjuistheden bevat.

De oppervlakken van wegen en groen zijn nauwkeurig bepaald op basis van het wegprofiel en de lengte van de wegen. De oppervlakken van woningen/percelen zijn eveneens

nauwkeurig bepaald. Nu op voorhand niet exact te zeggen is wat particuliere eigenaren aan extra verharde oppervlakken zullen aanleggen, is een serieuze schatting gemaakt. Dit komt neer op een percentage van 9% (hetgeen nagenoeg overeen met het percentage van 10% dat is genoemd door CRUX). Met deze toekomstige ontwikkelingen is dan ook rekening gehouden. Daar komt nog bij dat vergunning is verleend voor het afvoeren van hemelwater afkomstig van de toename van circa 78.400 m² verhard oppervlak, overeenkomstig de bij het besluit behorende kadastrale tekening, inrichtingstekening en de detailtekening onder de in het besluit genoemde voorschriften.

Voor wat betreft de compensatieplicht is uitgegaan van een verhard oppervlak van 78.400 m². Een tekort van 30 m³ berging is volgens het dagelijks bestuur een verwaarloosbaar verschil is, zeker nu gerekend is met een T=100-situatie.

De door bezwaarmakers genoemde GHG genoemd van 18,30 m + NAP is onjuist. Nader onderzoek heeft uitgewezen dat de GHG tussen de 17,90 m + NAP en 18,00 m + NAP ligt. De bodemhoogte van de voorziening is daarenboven nog eens 20 à 30 centimeter hoger gelegd. Figuur 3 in het rapport van CRUX bevestigt deze berekening.

In figuur 4 van het rapport van CRUX wordt de inhoud berekend met een overstortdrempel op 18,30 m + NAP. Niet duidelijk is waarom dit als uitgangspunt is genomen, want de berging is vanaf 18,20 m + NAP beschikbaar. Hierbij wordt genoemd dat de GHG op 18,30 m + NAP ligt, waar deze op 17,90 m + NAP / 18,00 m + NAP ligt. Hier lijkt een denkfout te zijn gemaakt, op welke in de rest van de berekening is voortgeborduurd.

De leegloopvoorziening zorgt voor het ledigen van de berging, maar daarbij kan geen grondwater worden afgevoerd. De leegloopvoorziening ligt op 17,70 m + NAP. Er kan echter geen grondwater worden afgevoerd, nu het hier een gesloten systeem betreft. De overstorthoogte uit het rioelstelsel is 18,20 m + NAP (gelijk aan de bodemhoogte én boven de GHG), aldus het dagelijks bestuur.

Hoorzitting

De commissie heeft partijen in de gelegenheid gesteld de standpunten nader toe te lichten tijdens een hoorzitting, gehouden op 15 januari 2019, waar bezwaarmakers in persoon, bijgestaan door mr. I. van Geel en drs. G. Winters, zijn verschenen. Voorts is daar gehoord het dagelijks bestuur, vertegenwoordigd door mr. M. Krikhaar, H. Roelofs en G. van de Klok. Namens vergunninghoudster is R. Elemans verschenen. Het verslag van de hoorzitting is bijgevoegd en maakt onderdeel uit van dit advies.

Beoordeling

Bij de beoordeling van de bezwaren heeft de commissie alle in het bezwaarschrift en tijdens de hoorzitting naar voren gebrachte argumenten betrokken, ook indien deze niet in de bovenvermelde samengevatte punten uitdrukkelijk voorkomen.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, van de Waterwet is de toepassing van deze wet gericht op:

- a. voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, in samenhang met
- b. bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c. vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Ingevolge artikel 6.21 van de Waterwet wordt een vergunning geweigerd, voor zover verlening daarvan niet verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1.

Ingevolge artikel 3.6 van de Keur Waterschap De Dommel 2015 (hierna: Keur) is het verboden zonder vergunning neerslag door toename van verhard oppervlak of door afkoppelen van bestaand oppervlak, tot afvoer naar een oppervlaktewaterlichaam te laten komen.

Ingevolge artikel 3.1, eerste lid, van de Keur is het verboden zonder vergunning gebruik te maken van een oppervlaktewaterlichaam of bijbehorende beschermingszones of ondersteunende kunstwerken door daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder handelingen te verrichten, werken te behouden of vaste substanties of voorwerpen te laten staan, liggen of drijven. Ingevolge het derde lid is het verboden zonder vergunning in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen, te wijzigen of te behouden.

In de nota's "Afvoer hemelwater door toename en afkoppelen van verhard oppervlak" en "Profiel van vrije ruimte bij oppervlaktewaterlichamen" is het beleid ter zake verwoord.

Ingevolge Algemene regel 14 "Lozingsconstructies en onttrekkingswerken in en nabij oppervlaktewateren" (hierna: AR 14) wordt vrijstelling verleend van het verbod, bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Keur voor het aanleggen, verwijderen of behouden van lozingsconstructies en onttrekkingswerken in en nabij a- en b-wateren.

Inhoudelijke beoordeling

De commissie stelt vast dat niet in geschil is dat de aanvraag betrekking heeft op het afvoeren van hemelwater afkomstig van verhard oppervlak en dat ingevolge artikel 3.6 van de Keur daarvoor een vergunning is vereist. De commissie stelt voorts vast dat evenmin in geschil is dat voor de lozingsconstructie ingevolge AR 14 geen vergunning is vereist.

Het geschil spitst zich toe op de vraag of het dagelijks bestuur bij de uitoefening van zijn vergunningverlenende bevoegdheid op een juiste wijze toepassing heeft gegeven aan het ter zake geldende beleid en of het terecht geen aanleiding heeft gezien om, gelet op de hydrologische gevolgen van de aangevraagde activiteit, de vergunning geheel of gedeeltelijk te weigeren.

Uit artikel 6.21 van de Waterwet volgt dat het dagelijks bestuur een vergunning dient te weigeren indien het verlenen daarvan niet verenigbaar is met de doelstellingen van artikel 2.1. Hierin heeft het dagelijks bestuur een zekere beoordelingsruimte. Het dagelijks bestuur heeft de vergunning verleend en daaraan ten grondslag gelegd dat uit onderzoek gebleken is dat geen nadelige effecten te verwachten zijn op de omgeving, en dat aldus voldaan wordt aan het bepaalde in artikel 2.1 van de Waterwet.

In het deskundigenrapport van CRUX wordt geconcludeerd dat de geprojecteerde berging niet groot genoeg is om de in de vergunning genoemde hoeveelheid van 4523 m³ water te bevatten. Daarbij is van belang dat de bodemhoogte van de berging te laag gelegen is gelet op de aanwezige GHG. De bergingsbehoefte moet groter worden ingeschat, aangezien er in de aanvraag voor de vergunning van wordt uitgegaan dat ongeveer 10% van het oppervlak van de particuliere kavels eveneens zal worden verhard.

De commissie stelt vast dat in het rapport van CRUX tot uitgangspunt wordt genomen een GHG van 18,30 m + NAP. Uit de aanvraag blijkt echter dat sprake is van een GHG die zich beweegt tussen 17,90 m + NAP en 18,00 m + NAP. De bodem van de berging is gelegen op 18,20 m + NAP. Dit is boven de GHG, zodat *niet* geconcludeerd kan worden dat de berging om reden van de hoogteligging minder water kan bevatten dan berekend.

Voorts blijkt uit de aanvraag dat sprake is van de verharding van een oppervlak van 78.400 m², binnen een plangebied van in totaal 180.525 m². Daarbij is rekening gehouden met eventueel door particulieren naderhand aan te leggen verhard oppervlak (10%).

Volgens de beleidsuitgangspunten is per hectare verhard oppervlak een berging nodig van 600 m³, hetgeen tot de conclusie leidt dat een berging van 4704 m³ noodzakelijk is. De werkelijke bergingscapaciteit is in totaal evenwel 4674 m³. Dezelfde beleidsuitgangspunten schrijven voor dat een kleinere berging kan worden toegestaan, indien uit waterhuishoudkundig onderzoek blijkt dat die niet tot wateroverlastsituaties leidt. Volgens het onderzoek behorende bij de vergunningaanvraag (bladzijde 6) is uitgegaan van een worstcasescenario, dat erin bestaat dat gerekend is in een T=100 situatie, waarbij zowel het verhard als het onverhard oppervlak afvoeren naar de berging. Dit laatste acht de commissie in het bijzonder van belang, omdat hieruit volgt dat voor de bepaling van de benodigde berging is gerekend met een veel groter oppervlak, dan dat daadwerkelijk wordt gerealiseerd, en waarvoor vergunning wordt verleend. Nu uit diezelfde berekeningen blijkt dat als gevolg van de aanleg van het verhard oppervlak als bedoeld in de vergunning geen wateroverlastsituaties zullen optreden, noch in het plangebied, noch in het ontvangende oppervlaktewater, is de commissie van oordeel dat het dagelijks bestuur terecht en op goede gronden heeft kunnen besluiten tot verlening van de gevraagde vergunning. Bij dit oordeel betreft de commissie ook hetgeen de vertegenwoordigers van het dagelijks bestuur tijdens de hoorzitting naar voren hebben gebracht aan de hand van de overgelegde tekening. Zij adviseert evenwel om, tegen de achtergrond van het bovenstaande, de motivering van de vergunning aan te vullen, met name daar waar het betreft de grootte van het (verhard) oppervlak waarmee gerekend is, ter bepaling van de benodigde bergingscapaciteit.

De commissie is van oordeel dat het dagelijks bestuur bij zijn besluit tot verlening van de onderhavige vergunning aldus voldoende rekening heeft gehouden met het bepaalde in artikel 2.1 van de Waterwet. Dat mogelijk andere factoren van invloed zijn op grond- en/of oppervlaktewaterstanden in het gebied, zoals bezwaarmakers stellen, kan daar niet aan afdoen, reeds omdat het dagelijks bestuur gehouden is te besluiten op hetgeen wordt aangevraagd. Nu gebleken is dat er geen negatieve hydrologische gevolgen verbonden zijn aan de uitbreiding van het verhard oppervlak zoals aangevraagd, bestaat geen aanleiding de vergunning te weigeren.

Het vorenstaande brengt de commissie tot de slotsom dat de bezwaren ongegrond zijn.

Ook in hetgeen bezwaarmakers overigens naar voren hebben gebracht ziet de commissie geen aanleiding voor het oordeel dat het dagelijks bestuur niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, van de Awb worden de kosten, die de belanghebbenden in verband met de behandeling van hun bezwaren redelijkerwijs hebben moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbenden voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. De commissie zal het dagelijks bestuur adviseren de bezwaren ongegrond te verklaren en het bestreden besluit niet te herroepen. Dit brengt met zich dat niet voldaan is aan de vereisten van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, zodat de commissie zal adviseren het verzoek af te wijzen.

Advies

De commissie adviseert:

- de bezwaren, onder aanvulling van de motivering van vergunning Z49380 zoals hiervoor overwogen, ongegrond te verklaren;
- het verzoek om vergoeding van de kosten gemaakt in verband met de behandeling van de bezwaren af te wijzen.

De commissie voor bezwaarschriften,
algemene kamer,

J.A.M. van Homelen
voorzitter

mr. B.N. Heuer
secretaris

Samenvattend verslag van de hoorzitting op 15 januari 2019 betreffende de behandeling van de bezwaarschriften van P.J.C.M. van Gennip te Helmond, alsmede van A.J.A. Koenen en J.A. Koenen te Mierlo (bezw. 2018-09), gericht tegen het besluit van het dagelijks bestuur van 26 april 2018 tot verlening van een watervergunning aan de gemeente Geldrop-Mierlo (Z49380)

Aanwezigen:

Commissieleden:

de heer J.A.M. van Homelen (voorzitter)
de heer F.J.W. Baert
mevrouw L. Heezemans

de heer B.N. Heuer (secretaris)
mevrouw E. van den Brule (verslag)

Namens het dagelijks bestuur:

de heer G. van de Klok (vergunningverlener)
de heer H. Roelofs (planvormer stedelijk gebied)
mevrouw M.S. Krikhaar (juridisch adviseur)

Gemeente Geldrop-Mierlo:

de heer R. Elemans (belanghebbende)

Bezwaarmaker:

mevrouw I. van Geel (advocaat)
de heer A.J.A. Koenen (bezwaarmaker)
de heer J.A. Koenen (bezwaarmaker)
de heer P.J.C.M. Gennip (bezwaarmaker)
de heer G.W. Winters (deskundige)

De voorzitter opent de hoorzitting en heet de aanwezigen welkom. Hij licht de procedure en de werkwijze van de commissie toe. Hij stelt vervolgens bezwaarmakers in de gelegenheid het bezwaarschrift toe te lichten.

Mevrouw Van Geel verwijst naar de voorgeschiedenis, waarbij een watervergunning voor dezelfde locatie was verleend. Tegen dit besluit is beroep ingesteld bij de bestuursrechter, die het beroep gegrond heeft verklaard. De gemeente heeft ervoor gekozen een nieuwe vergunningaanvraag in te dienen. Met het verlenen van de watervergunning is de eerdere vergunning ingetrokken. Mevrouw Van Geel verklaart dat bezwaarmakers wateroverlast ervaren, met name de heer Koenen. De heer Van Gennip vreest daarvoor. Zij refereert aan de uiteenzetting van het dagelijks bestuur (hierna: het DB) waarin het aantal vierkante meters verhard oppervlak en de berging worden genoemd. Mevrouw Van Geel stelt het aantal vierkante meters ter discussie, alsmede de gehanteerde uitgangspunten. Zij concludeert dat de berging in het stelsel dubbel is berekend. Als gevolg daarvan is de gemaakte berekening onjuist.

De heer Winters verzoekt om een toelichting op de beleidsregel waarin deze wijze van berekening is opgenomen.

De heer A.J.A. Koenen spreekt zijn zorgen uit over de manier waarop het waterschap en de gemeente met hun zorgplicht omgaan.

De heer J.A. Koenen deelt die bezorgdheid.

De voorzitter geeft het woord aan de gemeente Geldrop-Mierlo (hierna: de gemeente).

De heer Elemans licht toe dat de uitgevoerde berekening door het adviesbureau is bedoeld om te kunnen bepalen of wateroverlast kan ontstaan door de bouwplannen van de gemeente.

De voorzitter geeft het woord aan de vertegenwoordigers van het DB.

De heer Van de Klok overhandigt een schematische weergave van de situatie en licht deze toe. Hij geeft vervolgens aan dat voor de beoordeling van de vergunningaanvraag, conform het beleid, het hele plangebied (180.000 m²) in het SOBEK-model is meegenomen voor de toetsing van het watersysteem aan de normen voor wateroverlast. Hij licht toe dat bij grote uitbreidingsplannen, waarbij water afstroomt naar het oppervlaktewater ervoor wordt gezorgd dat geen sprake van wateroverlast is. De grootte van de bergingsvoorziening wordt hierop afgestemd.

In het geval in kwestie zal de berging voorkomen dat het water direct versneld afstroomt naar de Hooidonkse beek. Voor de berekening is uitgegaan van het meest slechte scenario en daaruit is geconcludeerd dat een oppervlakte van 78.400 m² of een oppervlakte van 86.000 m² niet relevant is voor het te realiseren doel, maar de gemaakte berekening met het SOBEK-model. Van belang is dat in het model gerekend is met een situatie waarin het verhard en onverhard oppervlak zouden afvoeren.

De gemaakte berekening laat zien dat het water in de berging wordt vastgehouden en dat bij een T100-situatie, het water binnen het profiel van de sloot blijft. De heer Van de Klok erkent dat in de vergunning het aantal vierkante meters onduidelijk is weergegeven. Hij is van mening dat dit duidelijk in de vergunning weergegeven moet worden. Tenslotte merkt hij op dat het in essentie gaat om de vraag of er sprake is van wateroverlast. Hij concludeert dat de berekening van het SOBEK-model antwoord geeft op deze vraag.

De heer Winters merkt op dat ongeacht de uitkomst van het SOBEK-model de plandelen qua water niet met elkaar communiceren. Hij refereert aan de berging, waarop het plandeel met een oppervlak van 78.400 m² zit en stelt de vraag hoe deze past binnen het totale plangebied.

De heer Roelofs maakt duidelijk dat het in deze kwestie gaat om het plandeel waarvoor een watervergunning is aangevraagd en niet om het hele plangebied.

Mevrouw Van Geel stelt hierbij voorop dat het voor haar niet duidelijk is wat precies is aangevraagd en vergund en onder welke voorschriften. Zij maakt zich zorgen, in het kader van rechtszekerheid, over de handhaafbaarheid van de vergunning.

De heer Winters vraagt om meer duidelijkheid over de ligging van de 180.000 m² ten opzichte van de 78.400 m² waarop dit deelplan betrekking heeft.

De heer Van de Klok verwijst naar pagina 5 van de notitie van Sweco; daarin wordt met een tabel de verdeling van de oppervlakken aangegeven.

De voorzitter stelt, ter verduidelijking, de vraag of deze verdeling het hele plangebied betreft.

De heer Van de Klok antwoordt bevestigend op de gestelde vraag, onder verwijzing naar pagina 3 van de notitie van Sweco. De tekeningen van pagina 3 en pagina 5 laten zien, binnen het totale plangebied, het gebied waar het om gaat.

De voorzitter refereert aan de schematische voorstelling die door de vergunningverlener is gemaakt en stelt de vraag of deze correspondeert met het linker deel van de tekening van Sweco.

De heer Van de Klok bevestigt dat en voegt eraan toe dat het in de tekening omliggende deel het plandeel aangeeft waar het om gaat. In de tabel daaronder is de uitsplitsing tussen verhard en onverhard oppervlak te zien. Hij geeft vervolgens aan dat het totale plangebied in het SOBEK-model is meegenomen als afstromend oppervlak. Daarmee is getoetst aan de normen die gelden voor wateroverlast.

De heer Baert stelt de vraag of bij de toetsing onderscheid wordt gemaakt tussen verhard en onverhard oppervlak.

De heer Van de Klok geeft aan dat in het SOBEK-model wordt schematisch opgenomen hoe het water instroomt.

De heer Baert informeert naar de uitkomst van de berekening en stelt de vraag of deze aangeeft hoeveel berging in deze situatie nodig is.

De heer Van de Klok licht toe dat de stijging van het peil in de berging onderzocht is.

De heer Baert merkt op dat naar de norm van 600 m³ per hectare niet is gekeken..

De heer Van de Klok licht toe hoe deze norm wordt toegepast. De compensatieplicht is 600 m³ per hectare toename verhard oppervlak, tenzij uit het waterhuishoudkundig onderzoek blijkt dat minder compensatie nodig is. In het onderhavige geval is dit uitgevoerd en toegepast bij het tot stand komen van de vergunning.

De voorzitter merkt op dat de afvoer uit andere gebieden gevolgen kan hebben voor de eigendommen van bezwaarmakers en stelt de vraag of bij het uitgevoerde onderzoek daarmee rekening is gehouden.

De heer Van de Klok licht toe dat in dit geval rekening is gehouden met een T100-situatie.

De heer Winters stelt de vraag of de inhoud van de waterberging gebaseerd is op 78.400 m² oppervlak van het deelproject of 180.000 m² van het totale plangebied.

De heer Roelofs vertelt dat de inhoud van de waterberging bedoeld is voor 78.400 m² oppervlak. Deze is vervolgens getoetst met het SOBEK-model en daarbij is gerekend met het totale plangebied.

De heer Van Gennip informeert naar het aantal kubieke meters dat uit het SOBEK-model volgt.

De heer Van de Klok verwijst voor de toelichting naar pagina 8 van de notitie van Sweco, waarbij de toegepaste uitgangspunten door Sweco worden genoemd.

De heer Van Gennip merkt op dat het peil in de berging stijgt tot 18,30 m + NAP en stelt de vraag of de stijging plaatsvindt ten opzichte van 28 cm of 38 cm water in de berging.

De heer Van de Klok geeft aan dat de waterberging zich begint te vullen met een bodem van 28 cm water.

De heer Van Gennip geeft aan het hiermee niet eens te zijn. Hij is van mening dat de vergunningverlener in zijn berekening ervan uitgaat dat de waterberging leeg is.

De heer Van de Klok legt de berekening van het volume van een berging uit. Deze wordt berekend tussen GHG en het overloopeil.

De heer Winters refereert naar de oppervlaktes en merkt op dat er geen normen zijn vastgesteld voor het verhard oppervlak.

De heer Van de Klok geeft aan dat het percentage verhard oppervlak niet is vastgelegd in het bestemmingsplan. Hij verklaart dat in dit geval het totale plangebied is meegenomen bij de berekening van het meest slechte scenario. Het tweede plandeel is getoetst en berekend in een T100-situatie.

De heer Van Gennip constateert dat bij zware buien de kelder van de heer Koenen onder water loopt.

De heer Winters constateert dat de T100-situatie maatschappelijk geaccepteerd is, hoewel dit betekent niet dat de norm gehaald wordt als er meer verhard oppervlak wordt toegestaan.

Mevrouw Van Geel concludeert dat hetgeen is aangevraagd en hetgeen is vergund niet met elkaar corresponderen. Mevrouw Van Geel benadrukt de vrees van bezwaarmakers voor wateroverlast en hun zorgen over hoe dit geregeld gaat worden. Tenslotte is zij van mening dat dit op te lossen is met een vergunning waarin een voldoende grote waterberging is opgenomen, berekend volgens de juiste uitgangspunten.

De heer J.A. Koenen spreekt zijn zorgen uit, vanwege de gemaakte berekening.

De heer Van Gennip deelt deze bezorgdheid mee en voegt eraan toe dat hij zich ook zorgen maakt over de gevolgen van dit plan voor de reeds bestaande woningen.

Mevrouw Krikhaar merkt op dat aan mevrouw Van Geel niet duidelijk is wat er aangevraagd is en wat er vergund is. Zij geeft aan dat bij de aanvraag de gegevens uit een tabel zijn gewijzigd en dat dit niet goed is overgenomen in de vergunning. Dit kan het DB wijzigen in het besluit op bezwaar.

De heer Van de Klok is het met mevrouw Krikhaar eens. Hij voegt eraan toe dat het deelplan, op basis van de ingediende aanvraag, naar zijn oordeel geen wateroverlast veroorzaakt.

De heer Baert merkt ter verduidelijking op dat in het SOBEK-model gerekend wordt met de totale afvoer van de 180.000 m² als belasting voor de beek. Hij vraagt of het water op het onverhard oppervlak naar de berging gaat.

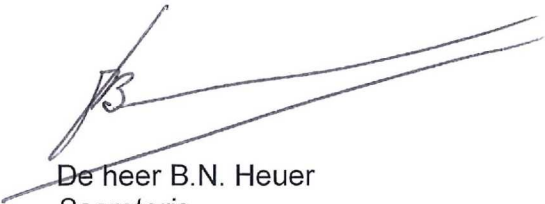
De heer Van de Klok geeft aan dat er rekening mee wordt gehouden dat ook het onverharde deel afvoert naar de berging.

De voorzitter constateert dat er verder geen vragen meer zijn en dat de standpunten voldoende zijn uiteengezet. Hij vraagt aan bezwaarmakers of zij ermee kunnen instemmen dat de beslissing op bezwaar uiterlijk 1 maart 2019 genomen wordt. Bezwaarmakers stemmen daarmee in.

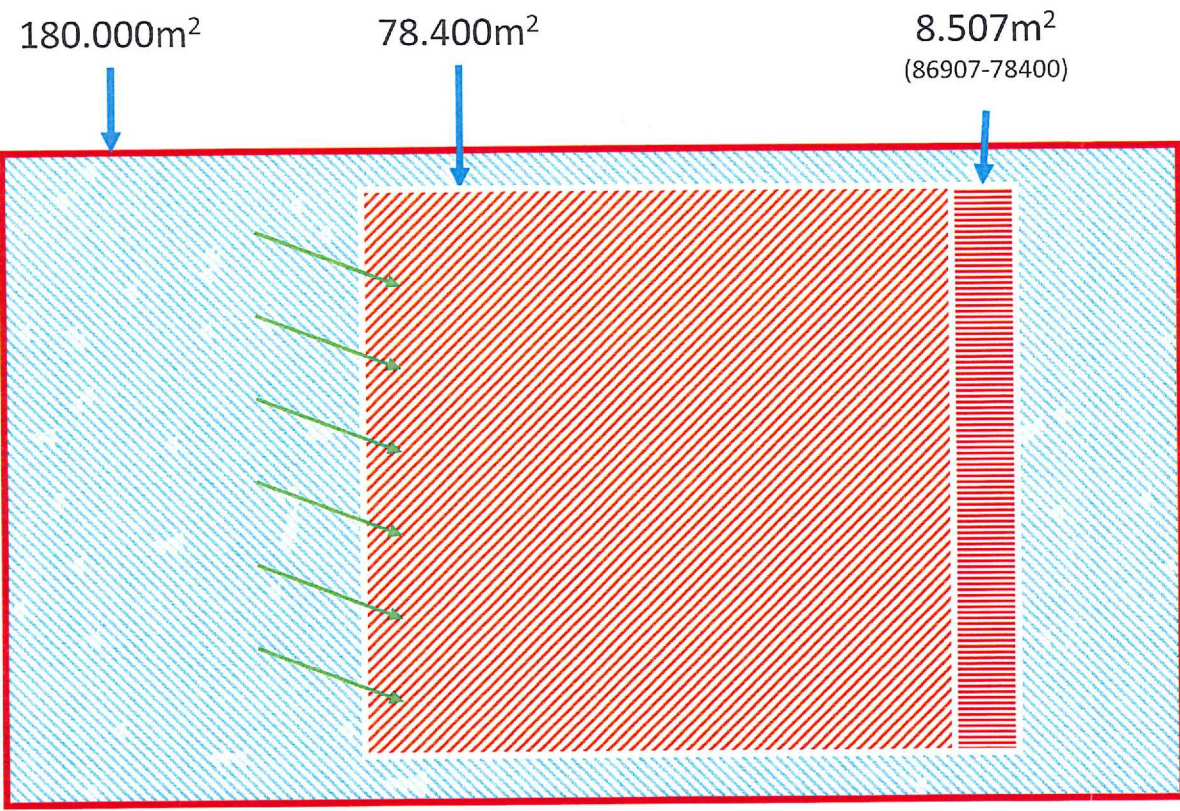
De voorzitter legt uit dat de commissie een advies uitbrengt aan het dagelijks bestuur. Dit advies wordt ook aan de gemachtigde van bezwaarmakers toegezonden. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt dat eveneens naar alle betrokkenen wordt toegezonden. De voorzitter bedankt de aanwezigen voor hun komst en sluit de hoorzitting.

Boxtel, 15 januari 2019

De heer J.A.M. van Homelen
Voorzitter

De heer B.N. Heuer
Secretaris

Bijlage 1: situatietekening

Plangebied

